Inspreektekst "Handhaving perceel Menneweg Sassenheim"

Beste allen,

Ik spreek hier mede namens mijn familie. Graag wil ik op een korte wijze toelichten hoe voor ons het contact met de gemeente is geweest met betrekking tot het handhavingstraject op ons perceel aan het einde van de Menneweg achter de spoorlijn.

We hebben hier al sinds 1997 paarden, een uitloopstuk en een stal.

Sinds 17 oktober 2019 is dit gebeuren gestart, met een gesprek op het gemeentehuis waaruit bleek dat het handhaven van ons perceel prioriteit heeft omdat er een paardenbak met verlichting is. Afgesproken is om 19 november 2019 een vervolg overleg te hebben. Daarin hebben we getracht eruit te komen met de gemeente. Afgesproken is om een gesprek met de burgemeester in te plannen. Dit gesprek heeft plaats gevonden op 12 december 2019 met de burgemeester, de handhavingsambtenaar en mijn vader en mijn zusje.
In dit gesprek geeft de burgemeester aan dat er een aantal aanpassingen plaats moeten vinden en dat de situatie daarna gedoogd kan worden vanuit de gemeente. Ook geeft de burgemeester aan dat het houden van paarden is toegestaan op het perceel.
In dit gesprek is het ook gegaan over het ongeluk wat mijn zusje in de zomer van 2018 heeft gehad op de Wasbeeklaan in Sassenheim, door het niet werkende paaltje voor de bus doorgang kon er een auto doorheen gaan die mijn zusje heeft geschept waar ze blijvend letsel aan over heeft gehouden. Burgemeester geeft aan dat mijn zusje voor haar herstel altijd mag paardrijden op het perceel.

Prompt wordt er op 2 januari 2020 een brief door de gemeente gestuurd met een andere afspraak dan dat er gemaakt is. We hebben direct weer een afspraak ingepland met de burgemeester op 7 februari 2020 en nog een keer alles doorgenomen.

Vervolgens gebeuren er een reeks van incidenten die gemeente onwaardig zijn. De manier van handhaven mag ik niets over zeggen hier maar is onmenselijk. Daar hebben we ook een klacht over ingediend bij de klachtencommissie waar de reactie nog op zal komen. Voor de geïnteresseerden kan ik dit buiten het inspreken toelichten.

We ontvangen in juni 2020 nog een brief met bevindingen, daarna krijgen we op 1 februari 2021 een waarschuwingsbrief.
In juni 2021 hebben we nog een gesprek op het gemeentehuis waarin we afspreken dat wij een afspraak met de provincie maken om het door te nemen, de handhaver stuurt ons dan de contact gegevens.
Vervolgens gaat de handhaver zelf een afspraak plannen op een tijd en datum dat wij niet konden om daarna aan te geven dat wij deze afspraak bewust afwijzen. Dat is de wereld op zijn kop.

Vervolgens krijgen we op 12 augustus 2021 een vooraankondiging voor een dwangsom.
Dan blijft het weer meer dat een jaar stil en krijgen we een last onder dwangsom opgelegd op 23 september 2022.

Zoals jullie horen heeft dit hele gebeuren verschrikkelijk veel tijd en nog meer frustratie gekost.

Begin 2023 zijn de meeste raadsleden ook ter plaatse geweest, waarvoor nog steeds dank, en hebben zelf ook een oordeel kunnen vormen.

In mei 2023 hebben we weer het initiatief gepakt en samen met een adviesbureau een rapport opgesteld voor een bestemmingsverruiming van de Floris Schouten Vrouwenpolder, het gebied waar ons perceel ook in ligt. Dit hadden we ook met wethouder Volten zo besproken, dit rapport ligt er nu sinds afgelopen mei, dus 5 maanden, zonder ook maar enige reactie.
Ook dit heeft veel geld en tijd gekost.
Waarachter men schuilt is personeelstekort, Corona o.i.d. en wij zitten maar in onzekerheid.

De meest recente ontwikkeling is dat wij op het perceel paardenfokkerij Stal Herruer zijn gestart. Hiermee is de bestaande strijdigheid opgeheven. Dit hebben we ook netjes aan de handhaver gemeld op afgelopen 14 augustus, horen we weer niets. Op 29 augustus vraag ik dan maar om een bevestiging van ontvangst van mijn mail, die krijg ik op 30 augustus met de tekst "ik kom hier zo spoedig mogelijk op terug". En het is te raden, daar horen we niets op.
Tenslotte hebben we op 28 september jongsleden nogmaals een mail gestuurd waarin we ook concreet vragen om een afspraak met de gemeente om door te nemen hoe zij de fokkerij zien zodat we ook daar weer niet discussie over krijgen.
Maar tot op heden is het nog steeds stil.

Nogmaals gezegd wil ik niet ingaan op de inhoud van het handhaven maar op de manier waarop de gemeente hierin met gewone burgers omgaat.

Wij zijn het helemaal zat om zo aan het lijntje gehouden te worden en 4 jaar lang in onzekerheid te leven. We hebben geen zin in dit soort machtsspelletjes waar telkens de burger de dupe van is.

De gemeente belooft maatwerk maar maakt daar in de praktijk niets van waar. Ook spreekt de gemeente vaak over oplossingsgericht zijn, maar ook hebben wij in de praktijk niets van gemerkt.